NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 78 'S BOSCH. DONDERDAG, 30 JUNIJ 1831.

Polen.

WARSCHAU, 20 *Juny*.

De opperbevelhebber heeft den 16 junij, uit het hoofdkwartier Sienniza, de volgende berigten van den generaal *Crzanowski* ingezonden. De gewapende insurgenten van Zijtomir hebben den 20 mei een aantal rekruten opgevangen en naar huis gezonden, die zich naar de russische hoofdarmee zouden begeven. Den 30 mei hebben zij zich van een transport haver en hard brood meester gemaakt, hetwelk op 105 wagens door 240 paarden getrokken werd; alsmede van 49 wagens met kruid, bommen en granaten.

De *Staats-Courant* meldt, dat Siedcle en Miendzijrzeck door den generaal *Rubinski* zijn ingenomen.

Het korps van den russischen generaal *Rüdiger* heeft zich uit de omstreken van Zamosc verwijderd en is naar Lublin vertrokken, terwijl dat de generaal *Creutz* zich van daar naar Drohijczijn schijnt begeven te hebben.

Tusschen Modin en Sinrozk maken de Russen toebereidselen om bruggen over de Narew te slaan.

De grootvorst *Michaël* staat met de garde te Makow.

De generaals *Gilgud* en *Dembinski* zijn thans in Lithauen werkzaam. De laatstgemelde heeft 16 stukken geschut, van welken hij er acht den generaal *Sacken* ontnomen heeft. Men rekent, dat hij thans over 40,000 man beschikken kan, waarvan, zegt men, de helft naar Wilna is gezonden. Men wil dat in de omstreken van Rosienna 20,000 tamelijk goed gewapende Samogitiërs op de been zijn.

Zwitserland.

In de fransche dagbladen wordt de volgende nota medegedeeld, welke door den russischen gezant aan het bestuur van het zwitsersch bondgenootschap is ingediend geworden, in antwoord op eene verklaring, eenigen tijd geleden, onder anderen ook aan het russische hof ingezonden, ten gevolge van het vernieuwd besluit des zwitserschen landdags, om de onzijdigheid van Zwitserland, ingeval van eenen mogelijken oorlog, door kracht van wapenen te handhaven, ten welken einde ook reeds eene krijgsmagt op de been was gebragt.

Het bedoelde stuk luidt aldus:

»De ondergeteekende, staatsraad en gezant van Z. M. den Keizer aller Russen, heeft aan zijn hof de nota medegedeeld, met de toezending, waarvan HH. EE. *de Landamman* en de staatsraad van het kanton Lucern, als voorzittend kanton hem hebben vereerd, en heeft bevel ontvangen, om daarop het volgende te antwoorden:

»Sedert zijne komst tot den troon heeft Z. M. de Keizer steeds opregtelijk deel genomen aan de welvaart van het zwitsersche bondgenootschap en deszelfs kantons. Deze gezindheid is van den Keizer *Alexander*, roemrijker gedachtenis, op Z. K. M. overgeërfd; zij is onafscheidelijk van de verpligtingen, welke deze verhevene vorst aan zijnen opvolger heeft achtergelaten, en waaronder eene der heiligste en voor zijn hart aangenaamste die is, om de verdragen van 1814 en 1815 te handhaven, welke de onafhankelijkheid en onzijdigheid van het zwitsersch bondgenootschap waarborgen. Z. M. heeft dus met groot genoegen door de nota van 5 january vernomen, dat het zwitsersch bondgenootschap zich op het bestaan dier verdragen beroepen, en daardoor hulde gedaan heeft aan de inzigten van den edelen vorst, die dezelve bekrachtigd heeft. Met dat al heeft het bij Z. M. eene smartelijke gewaarwording verwekt te zien, dat het zwitsersch bondgenootschap eene vrees koestert, die door geen dreigend gevaar hoegenaamd gewettigd wordt; en dat hetzelve, ten einde zijn voornemen, om de pligten der onzijdigheid te vervullen, duidelijker te doen blijken, eene oorlogzuchtige houding aanneemt ten aanzien van die Mogendheden, welke het beginsel dier onzijdigheid het eerst aangenomen en bekrachtigd hebben.

»Z. M. kan zijne goedkeuring niet ontzeggen aan de wijze voorzorgen, welke het voorzittend kanton verordend heeft, om, in de moeijelijke omstandigheden, waarin Europa zich thans bevindt, den staat van zaken en de wettige orde te handhaven, welke Zwitserland aan de welwillende zorgen der verbondene Mogendheden verschuldigd is.

»Maar de verklaring van den 27 december, en de maatregelen welke daarbij worden aangekondigd, schijnen aan den eenen kant bij de verbondene Mogendheden bedoelingen te veronderstellen, waarvan dezelve verre verwijderd zijn; van den anderen kant moeten zij in Zwitserland, eene beweging verwekken, die te beklagenswaardiger is, vermits geen grond hoegenaamd daarvoor bestaat. De Keizer heeft dus een opregt leedwezen gevoeld over een besluit, waarvan de gevolgen op den langen weg eenen nadeeligen invloed moeten hebben op het inwendig welzijn van Zwitserland, zoo wel als op de betrekkingen van wederkeerig vertrouwen, welke de verbondene Mogendheden, en met name Rusland, zich altijd gelukkig zullen achten te onderhouden.

»Volgens het bovengezegde, had men het als overtollig kunnen aanmerken, dat Zwitserland zijn voornemen openlijk bekend maakte, om, ingeval van eenen europeschen oorlog, eene stipte onzijdigheid in acht te nemen, aangezien hetzelve uit kracht der verdragen daartoe bevoegd en zelfs verpligt is. Even onnut was het, de verbonden Mogendheden uit te noodigen om die onzijdigheid uitdrukkelijk te erkennen, vermits het juist die Mogendheden zijn, welke de weldaad der onzijdigheid aan het bondgenootschap verzekerd hebben. Om evenwel geenen twijfel nopens de bedoelingen van den Keizer, zijnen doorluchtigen meester te laten bestaan, is de ondergeteekende gemagtigd te verklaren, dat Rusland voornemens is, om de onzijdigheid van het zwitsersch bondgenootschap te erkennen en te eerbiedigen, zoo lang het die zelf zal eerbiedigen en door anderen doen eerbiedigen.

SEVERIN.»

— De groote raad van het kanton Zürich, welke zich tegenwoordig met wijzigingen in de strafwetgeving van dat kanton bezig houdt, heeft onlangs met groote meerderheid van stemmen verscheiden straffen afgeschaft, waaronder het te pronk stellen, het brandmerken, en de geesseling met roeden.

Oostenrijk.

WEENEN, 9 *Juny*.

Het volgende verzoekschrift is door het comitaat van Baa, in Hongarijen, in het latijn, aan den keizer aangeboden; twee en twintig andere comitaten hebben dat voorbeeld gevolgd:

»Terwijl de tijd, in den loop van één jaar, met de snelheid eens bliksems, gebeurtenissen heeft medegebragt, welke geheele eeuwen niet hadden kunnen voortbrengen, zijn wij verwonderd en tevens verblijd, ons dierbare vaderland, na het juk der barbaren te hebben afgeworpen, onder het gelukkig en zagt bestuur van U. M. en onder het schild van grondwettige onafhankelijkheid, welke uwen troon en onzen voorspoed verzekert, de diepste rust te zien genieten.

»Maar, van eenen anderen kant, kunnen wij de levendige smart niet verbergen, welke wij gevoelen wegens den onregtvaardigen oorlog, die op de grenzen van ons vaderland gevoerd wordt tegen eene natie, welke, en door hare nabuurschap en door wederzijds ontvangene en gegevene Koningen met ons verbonden is, en welke, toen de ottomanische magt de hoofdstad der keizerlijke staten bedreigde, hare zegepralende wapenen onder *Karel* van Lorraine bij de onze voegde, ons hielp tot den zegepraal over den oosterschen dwingeland, den troon voor het huis van Habsburg behield en aan ons vaderland de vrijheid, en aan onze voorouders de hoop op gelukkiger tijden terug gaf.

»Indien wij ons derhalve met dankbaarheid die uitstekende diensten herinneren, en indien wij de onstandvastigheid van het lot der natien, zoo als de geschiedenis ons die voorstelt, overwegen, dan vinden wij, dat die onbestendigheid, welke van den eenen kant, door verloop van tijd, alle betrekkingen tusschen de volken verbreekt, en hen dikwijls in geheel en al tegenovergestelde betrekkingen plaatst, hun ook van eenen anderen kant noodzaakt, nu eens om bijstand te verleenen, dan weder om denzelven te ontvangen, nu eens om zijnen nabuur te verdedigen, dan weder om zich door hem te zien verdedigd worden. En voorzeker, indien wij de onnoemelijke krachten van het ottomanische keizerrijk, de langdurige oorlogen, welke hetzelve met Griekenland gevoerd, en de rampen, welke ons vaderland daardoor geleden heeft, dan zullen wij ondervinden, dat de geheele schuld daarvan aan ons lag, daar wij Griekenland lieten ten onder gaan, zonder hetzelve te hulp te komen.

»Het is dat voorbeeld, hetwelk, op onzen tegenwoordigen toestand toegepast zijnde, ons ernstig aanspoort, om paal en perk te stellen aan de vorderingen van den noordschen reus, die aangroeit niet door erfenissen of door de keuze der volken, maar door het geweld der wapenen en om te zorgen voor onze

personele veiligheid, met voldoening echter aan onze erkentelijkheid en aan onze pligten jegens Polen, hetwelk onverschrokken voor deszelfs nationale onafhankelijkheid vecht. Indien Polen, aan zich zelve overgelaten zijnde, onder hoogere magten moest bukken, en indien dezelfde vijand ons met dezelfde gevaren moest bedreigen, dan moeten wij of onze nakomelingen ons niet met smart kunnen herinneren, dat er geen *Sobieski* meer is. Hoe meer wij van deze gevoelens doordrongen zijn, des te meer achten wij ons verpligt, dit ootmoedig smeekschrift aan de voeten van U. M. neer te leggen, omdat zoo vele getuigenissen van uwe vaderlijke toegenegenheid ons in u een kinderlijk vertrouwen geven.

»U. M. gelieve wel te overwegen het hagchelijk lot dat het edelmoedige Polen wacht, indien de fortuin aan hetzelve dien goeden uitslag niet verleende, welke de regtvaardigheid zijner zaak verdient, dat Polen, aan hetwelke het huis van U. M. en ons vaderland zoo groote schulden gemaakt hebben, en hetwelk met eenen onvergelijkelijken moed, maar met onevenredige magt vechtende, misschien zich niet dan met het doen der laatste opofferingen zal kunnen staande houden. Hierbij bedenkende, dat het Noorden ons met een gevaar bedreigt, wagen wij het, om U. M. ootmoedig te verzoeken, dat het haar gelieven moge, zich terwijl het nog tijd is, op den eerstkomenden rijksdag, met zijn getrouwe volk omtrent het lot van Polen te verstaan, en van nu voortaan de nieuwe ordonnantie te veranderen, welke den uitvoer verbiedt van wapenen en krijgsbehoeften, die den weinigen handel, dien de voorgaande edicten hadden gelaten, geheel had vernietigd.»

— De *cholera* is in oostenrijks-Silezie, zes uren aan geene zijde van het cordon.

Duitschland.

FRANKFORT, 24 *Juny*.

Het dagblad van Odessa, van den 3 dezer, meldt het volgende: «Men heeft zoo even van den generaal-majoor *Schwartz* en van den burgerlijken gouverneur van Bes-Arabie tijding ontvangen, dat de opstandelingen in Podolie geheel en al verslagen zijn. — De generaal-majoor *Scheremetieff*, die hen, na hunne nederlaag bij Dascheff, heftig vervolgde, drong hen den 23 mei tegen de stad Letischeff terug en versloeg hen daar volkomen. Van eene bende opstandelingen, sterk 1000 man, zijn 300 man gesneuveld en 110 krijgsgevangen gemaakt, terwijl de overigen zich in de bosschen verspreidt hebben. — De generaal-majoor *Scheremetieff* heeft op de rebellen twee kanonnen (welke de laatsten den generaal *Czakki*, bij eenen overval in een bosch, ontnomen hadden), alsmede vier munitie-wagens veroverd en eenige russische krijgslieden, die zij gevangen genomen hadden, bevrijd. — De krijgskas der rebellen, hunne bagaadje en ook eenige personen van het andere geslacht, zoogenaamde patriotinnen, zijn in handen der overwinnaars gevallen. — Den 26 is eene andere bende opstandelingen, welke zich met evengemelde wilde vereenigen, op de tijding van de nederlaag derzelven, en daar zij geen ander redmiddel zag, ijlings naar de oostenrijksche grenzen getrokken. Men denkt, dat deze bende 2000 man sterk zal geweest zijn. Het was moeijelijk hen in te halen; want zij waren allen te paard en renden zoo snel als zij konden.»

— De oostenrijksche dagbladen behelzen voorts nog het volgende berigt uit Odessa; van den 3 dezer: «De generaal *Roth* is bezig, het kiewsche gouvernement van de opstandelingen te zuiveren. Volgens particuliere tijdingen, verzetten zich de boeren aldaar tegen hunne landheeren, welken zij dan door eene gruwzame behandeling willen dwingen, om de wapens tegen het wettig gezag op te vatten. 240,000 derzelven zijn reeds, zegt men, aan de kroon vervallen, ten gevolge der inbeslagneming van de goederen der edellieden, die zich oproerig betoond hebben.

Pruissen.

BERLIJN 22 *Juny*.

In een berigt uit het russische hoofdkwartie van den 11 junij, dezer dagen door het regeringsblad medegedeeld, komt nu weder voor, dat de veldmaarschalk *Diebitsch* aan een plotselijke aanval van beroerte is bezweken. Deze weifeling, nopens de oorzaken van den dood van een zoo voornaam persoon, strekt niet, om de verschillende geruchten, die deswegens in omloop zijn, te verminderen. — De generaal *Paskevitz* wordt steeds als zijn opvolger benoemd. Zoo men wil, heeft de generaal *Orloff*, welke den 18 in deze residentie is aangekomen, de tijding medebragt, dat met den generaal *Paskevitz* 70,000 man russische troepen in Polen rukken, en wel, na den opstand in de poolsch-russische provincie Lithauen te hebben gedempt; doch de begunstigers der poolsche zaak meenen, dat deze opgave overdreven is.

Reeds voor het uitbreken van den poolschen opstand is, zoo men verzekert, de maarschalk *Diebitsch* willens geweest, om zich, met voorkennis en goedvinden van den Keizer, in Silezie te vestigen.

Engeland.

LONDEN 26 *Juny*.

Gisteren ochtend zijn hier bij het ministerie van buitenlandsche zaken depêches ontvangen van Parijs, Brussel en Warschau.

Vrijdag heeft lord *John Russell* de bill voor de hervorming in het huis der gemeenten voorgesteld, en de tweede voorlezing daarvan is op maandag over acht dagen bepaald. Er zijn aanzienlijke veranderingen in de bill gemaakt, hoewel de beginselen daarvan onaangeroerd gebleven zijn.

De graaf van *Aberdeen* heeft gisteren in het huis der lords eene menigte vragen over de buitenlandsche politiek aan het ministerie gedaan. De eerste minister, graaf *Grey*, heeft begrepen, dat het de geschiktste tijd niet was om die te beantwoorden, doch heeft zich desniettemin in algemeene bewoordingen over den politieken toestand uitgelaten. Zoo heeft hij omtrent Belgie gezegd, dat Engeland, ten aanzien van dat land, geen bijzonderen invloed zocht uit te oefenen, noch eenig eigenbelang daarbij beoogde, en dat, zoo prins *Leopold* de kroon, hem aangeboden, aannam, zijne oogmerken en gevoelens noch fransch- noch engelsch gezind, maar opregt belgisch zijn zouden. Hij verklaarde, dat het belang van Groot-Brittanje eischte, dat het Frankrijk ondersteunde en de bestendigheid van de fransche regering bevorderde; ook meende hij, dat Frankrijk niet gezind was den vrede van Europa te verstoren, doch dat bij den ligtelijk opgewonden geest, die in het land heerschte, het misschien moeijelijk zijn zou den vrede te behouden, en daarom wilde hij alles vermijden, wat aanleiding tot het meerder opwinden van dien geest zou kunnen geven. De ministers, zeide hij, zouden alles in het werk stellen om den vrede zoo lang mogelijk te bewaren, en ook om die reden vreesden zij ontijdige discussien, zoo als de tegenwoordige.

— Men verwacht binnen twee of drie dagen het besluit van prins *Leopold*, ten aanzien van de belgische kroon, te vernemen.

Frankrijk.

PARIJS, 13 *Junij*.

Men leest in den *Courrier* het navolgende:

«Men meldt dat de bijeenroeping der kamer ten minste acht dagen zal vervroegd worden. Zij zal den 2 augustus of misschien den 22 julij plaats hebben.

— Men spreekt van den heer *Barrot* om den generaal *Guilleminot* als ambassadeur te Konstantinopel te vervangen.

— Gisteren heeft de minister van buitenlandsche zaken eenen koerier uit den Haag ontvangen, die, zoo men verzekert, met belangrijke depêches belast was.

— De heer *de Saint-Aulaire*, de zoon, is gisteren als koerier naar Rome vertrokken.»

— Men verzekert dat het gouvernement de zaak der Vendée en der departementen van Bretagne willende eindigen, aan de volgende regementen marsch-orders heeft gezonden, namelijk: het 69ste regement en het 19de jagers begeven zich van Lijon en Clermont naar Angers en deszelfs omstreken; het 25ste regement ligte troepen trekt van Alençon naar Saval; het 24ste van hetzelfde wapen zendt 3 bataillons van Chatellerault naar Niort; het 15de en 18de regement dragonders gaan naar Mans en Angers; het 26ste jagers gaat van Gien naar Alençon en Saval, en het 69ste van linie verlaat Angoulême om zich provisioneel naar St. Jean-d'Angelij te begeven.

— Van Rouaan wordt, onder dagteekening van den 22 geschreven:

«Don *Pedro* is, gisteren avond, van zijne ambassadeurs te Londen en te Parijs vergezeld, alhier aangekomen; de keizerin is te Cherbourg of te Caen gebleven. De Keizer neemt den weg van Calais en zal zich naar Engeland begeven; hij reist met een paspoort van den maritimen zee-prefect te Cherbourg, luidende als volgt:

»Z. K. H. de hertog van Braganza gaande naar Calais en van daar naar Engeland.»

Het engelsch gouvernement heeft don *Pedro* overgehaald om naar Londen te komen, ten einde er met hem te beraadslagen over den staat van Brazilie en over de te nemen maatregelen tegen de overheersching van don *Miguel* en tot behoud der regten van de jonge Koningin van Portugal, welke regten bij plegtige overeenkomsten, waaraan de hoven van Engeland en Oostenrijk hebben deel genomen, gewaarborgd zijn. Men verzekert nu weder, dat de ex Keizer het voornemen heeft, om zeer spoedig naar het vaste land terug te keeren, ten einde zich in Beijeren te vestigen.

Van den 24.

Het gouvernement heeft, naar wij vernemen, zeer geruststellende tijdingen ontvangen, omtrent de met Rusland begonnen onderhandelingen, tot bevrediging van Polen. Keizer *Nikolaas* heeft zich, naar het schijnt, meer geneigd betoond, om te onderhandelen dan tot dus verre. Een inval in de russische provincien, welke de Polen voornemens schijnen te doen, zou hunne zaak misschien bevorderlijk kunnen zijn.

Van den 25.

Bij koninklijke ordonnantie van den 22 junij jl., is de kamer der pairs en die der afgevaardigden, in plaats van op den 9 augustus, tegen den 23 julij aanstaande, bijeengeroepen.

— De kamer der nuntien van Polen, heeft in hare zitting van den 11 junij, met eene meerderheid van 42 tegen 35 stemmen het ontwerp van wet betrekkelijk de verandering van het gouvernement verworpen.

— *Civo Menotti*, die tijdens den opstand in Modena, als den held dezer geschiedenis werd geroemd, is door de militaire commissie te Modena tot de straf des doods, door middel van den strop, veroordeeld.

Belgie.

BRUSSEL, 25 *Juny*.

In de zitting van den 24 dezer is besloten, dat de minister van binnenlandsche zaken uitgenoodigd zou worden, om in den kortst mogelijken tijd, eene wet over de organisatie der provincien in te dienen.

De heer *de Theux* bragt, namens de commissie, belast met het onderzoek der wet, betreffende de middelen en wegen, om de staatsuitgaven te dekken, rapport uit, welk rapport gedrukt en rondgedeeld zal worden.

Een brief, van den minister van binnenlandsche zaken gaf aanleiding tot eene discussie, over het al of niet verleenen van onderstand aan italiaansche en portugesche uitgewekenen.

De president stelde ten slotte dier discussien voor, den minister te melden, dat er op zijnen brief niet te antwoorden viel, en werd dien conform besloten.

De heer *de Behr* las een rapport over de concept-wet betrekkelijk den eed, waarop besloten werd de deliberatien daarover den volgenden dag te houden.

De president deed eene concept-wet voorlezen betrekkelijk den weder-invoer der meubelen van Belgen, welke, ten gevolge der revolutie, weder in Belgie mogten komen. Dit ontwerp dadelijk in deliberatie gebragt zijnde werd met 57 tegen 45 stemmen verworpen.

— De generaals *Goethals, Daine, Tieken de Terhoven* en *Malherbe*, welke zich sedert eenige dagen in onze stad bevinden, hebben last gekregen, om dadelijk te vertrekken en om naar hunne posten terug te keeren.

— De Regent zal op morgen eene groote revue houden waarbij 20,000 man, zoo nationale garden als linietroepen, cavallerie en artillerie zullen tegenwoordig zijn.

— De majoor *Kessels* is, bij besluit van het hoog militair geregtshof, in vrijheid gesteld.

Van den 26.

In de zitting van het nationaal congres van gisteren, zijn eenige petitien gelezen, waarna de deliberatien over de middelen en wegen, om de staatsuitgaven voor de laatste zes maanden van dit jaar 1831 te dekken, zijn voortgezet. De minister van finantien heeft de bedenkingen der leden beantwoord, waarna de wet met 108 tegen 3 stemmen, die der heeren *Seron, de Robaulx* en *de Meeûs*, aangenomen is.

— In den nacht van den 21 tot den 22 hebben eenige gewapende kwaadwilligen te Schoten het buitengoed, door den engelschen consul te Antwerpen bewoond, aangevallen, dreigende de woning te plunderen en in brand te steken; zij zijn echter door de kloeke houding der bewoners afgewezen en op de vlugt gegaan.

— Uit Gent wordt van den 25 junij gemeld:

Het hof van assises heeft gisteren, na zeven uren beraadslaging, uitspraak gedaan in de zaak der plunderingen te Brugge. Eendertigtal beschuldigden zijn veroordeeld geworden tot verscheidene jaren dwangarbeid en boeten; een der hoofdaanleggers, zekere *Jacobs*, garen- en lintkoopman te Brugge, tot levenslangen dwangarbeid, brandmerk, tentoonstelling en tot eene boete van 2,300 gulden.

Van den 27.

De aangekondigde revue over de troepen en de burgerwacht dezer stad heeft gisteren plaats gehad. De regent, in uniform van hoofd-officier der burgerwacht, en verzeld van de generaals *d'Hooghvorst, du Failly*, minister van oorlog, *Duvivier, Duchastelet* en andere bevelhebbers, begaf zich tegen 12 uren te paard naar de Plaats-Roijal, waar bij de troepen in oogenschouw nam, die van daar, langs het Park, in de Rue-Roijale en op de boulevards, tot achter de paleizen geschaard waren. De regent plaatste zich daarop voor het portaal van het koninklijk paleis, waarna de troepen voor hem defileerden, bestaande uit de nu geheel uitgeruste eerste ban der burgerwacht, vervolgens de tweede en derde ban, de burgerwacht uit de omgelegen plaatsen, waaronder er echter waren, die nog van geene wapenen waren voorzien; verder het 3de bataillon van het 10de regement infanterie, eene batterij 12 ponders geheel kompleet, eindelijk eenige escadrons kavallerie van verschillende wapenen, waaronder een vijftigtal van de burgerwacht.

— De *Courrier* van heden behelst het volgende:

« De *Globe* van vrijdag avond meldt dat onze afgevaardigden uitgenoodigd zijn geworden, om hun verblijf te Londen nog eenige dagen te verlengen. Het engelsch blad zegt niet door wien hun deze uitnoodiging is gedaan, maar in een koopmansbrief, te Brussel ontvangen, wordt gezegd, dat het fransch ministerie eenen eersten koerier afgezonden heeft, om hen over te halen nog te blijven tot de komst van eenen tweeden koerier, die, zegt men, overbrenger zou wezen van voorstellen van wege Frankrijk, om de zaken onderling tusschen Frankrijk, Engeland en Belgie te schikken, en dat ter oorzaak van de waarschijnlijkheid eens oorlogs tegen Rusland ten voordeele van Polen. »

« Men verzekert ons ook, dat inderdaad de afgevaardigden niet voor gisteren bij prins *Leopold* in plegtstatige audientie moeten ontvangen zijn, en daarop onmiddelijk naar Brussel hebben moeten vertrekken.

» Men voegt daarbij, dat wanneer de conferentie eene bepaalde schikking onzer zaken in den weg mogt blijven staan, de prins besloten heeft, om de belgische kroon aan te nemen, onder de onmiddellijke waarborg van Frankrijk en Engeland.

» Deze tijdingen komen overeen met eenen brief van Parijs van den 24, uit welken het blijkt, dat, ten gevolge der komst van eenen koerier uit Londen, de ministers vergaderd zijn geweest en den 23 besloten hebben, om aan Belgie het grondgebied, dat hetzelve vraagt, toe te kennen, en hun *Leopold* toe te staan. »

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 30 *Juny*.

Zaturdag jl. te 's Hage, ter viering van de heugelijke bevalling van H. K. H. de prinses *Albert* van Pruissen, groot diner ten hove geweest, waarbij H. H. K. K. H. H. de prins en prinses van Oranje, het corps diplomatique, de ministers en andere aanzienlijke personen tegenwoordig waren.

— H. K. H. mevrouw de prinses van Oranje heeft de voor hoogstdezelve in het badhuis te Scheveningen gehuurde appartementen betrokken, en gebruikt dagelijks de zeebaden.

— De eerste kamer der staten-generaal heeft zich heden met het ontwerp van wet, houdende eene vrijwillige en gedwongen geldleening, vereenigd.

— Men verneemt dat de kommanderende officieren der depots van de afdeelingen, van wege het departement van oorlog, zijn aangeschreven, om, als algemeene maatregel, alle zoodanige schutters, die, uit hoofde van ligchaamsgebreken, als anderzins, uit den dienst moeten worden ontslagen, en, naar aanleiding der bestaande voorschriften, tot inlevering van hunne wapenen en een gedeelte hunner kleedingstukken, op de depots worden gedirigeerd, dadelijk, *na* dat die inlevering zal zijn afgeloopen, naar derzelver haardsteden terug te zenden, en hen daarbij den specialen last te geven, om zich bij den burgemeester der gemeente, waartoe zij behooren, aan te melden.

— Dezen zomer zal te Groningen, in den plantentuin der hoogeschool, de groote of zoogenaamde *honderdjarige Aloë* (*Agave, americana*) bloeijen. Dezelve zal niet, zoo als gewoonlijk met één, maar met *drie* stengen bloeijen. Door deze rijke ontwikkeling is echter de groei niet zoo buitengewoon snel, als doorgaans geschiedt; doch desniettemin is de grootste der bloemstengen alreeds, in eene maand tijds, *anderhalve* nederlandsche el opgeschoten.

— Volgens de beijersche nieuwspapieren, zou het oostenrijksche leger 317,000 man sterk zijn, te weten 10,000 grenadiers, 167,500 man infanterie, 70,000 man landweer, 2,500 tirolsche jagers, 9,600 scherpschutters, 18,000 artilleristen en 40,000 ruiters.

— Het verschil in de eerste tijdingen nopens het overlijden van den veldmaarschalk *Diebitsch*, waarvan sommige deszelfs dood aan het cholera, andere aan eene hevige beroerte toeschreven, heeft aanleiding gegeven tot verschillende geruchten en gissingen dienaangaande, welke van dien aard waren, dat zij noodzakelijk eenen blaam op de nagedachtenis van dien veldheer moesten werpen. Thans schijnt, althans voor hen, die het om waarheid te doen is, alle onzekerheid dienaangaande weggenomen te zijn door eenen brief van den pruisischen bataillons geneesheer Koch, uit Pultusk aan den heer *von Wiebel* te Berlijn, die denzelven in de pruisische *Staats-Courant* heeft doen plaatsen. De heer *Koch*, die den vorigen turkschen veldtogt in het russische hoofdkwartier medegemaakt had, en zich thans weder op verzoek van den veldmaarschalk *Diebitsch* bij denzelven bevond, na in het zuiden van Rusland de *cholera* van nabij te hebben leeren kennen, geeft in den bedoelden brief de volgende bijzonderheden op:

Reeds sedert meer dan vier weken had zich in dat gedeelte

des russischen legers, hetwelk zich in de nabijheid van het hoofdkwartier bevond, geen spoor der cholera vertoond. Toen echter den 10 junij het hoofdkwartier naar Kleizewo, nabij Pultusk, in eene lage en vochtige streek verlegd werd, en de luchtsgesteldheid dag aan dag nat en stormachtig was, had Dr. *Koch* reeds voorspeld, dat de kort te voren uit deze omstreken verdwenen cholera zich hoogstwaarschijnlijk weder op nieuw zoude openbaren. Den 5 junij was ook zeer plotseling de bediende van eenen der generaals overleden, waarop den 9, even plotseling twee zoetelaars volgden; en bij alle drie had de cholera zulk eenen graad van hevigheid vertoond, als men in deze streken nog niet opgemerkt had.

Den 10 junij des morgens ten 4 ure werd de lijfarts des Keizers, Dr. *Schlegel*, die den veldmaarschalk in dezelfde hoedanigheid vergezelde, bij graaf *Diebitsch* geroepen, welke toen reeds sedert 2 ure door de ziekte aangetast was. Ten 7 ure werd een ander geneesheer geroepen, die terstond er op aandrong, dat ook Dr. *Koch* geraadpleegd zoude worden. Doch toen had het kwaad reeds de overhand genomen, dat alles vruchteloos was, en dat de lijder ten 11 1/4 ure den geest gaf. Indien er nu nopens den aard der ziekte nog eenige twijfel bestaan had, dan zoude dezelve door de uitkomst der lijkopening zijn weggenomen geworden, welke den 11, door de doctoren *Schlegel* en *Koch* geschiedde, en de stelligste bewijzen opleverde, dat de veldmaarschalk aan eene allerhevigste cholera was overleden.

Den avond voor dat hij ziek werd, had hij nog ten 9 ure, in de koele vochtige avondlucht, door het natte gras eene wandeling gedaan, en was bij de beklimming eener hoogte zeer bezweet geraakt.

— NIETIGHEID. —

Als het hek van den dam is, loopen de varkens door het koorn en daarom *zyn zy het juist allen niet die Wilhelmus blazen; die de schoenen past trek dezelve aan* Wij passen deze vaderlandsche spreekwoorden toe op de GORINCHEMSCHE COURANT, die als zij uitgegeven wordt, driemaal 's weeks moet verschijnen, doch veeltijds, wanneer zij stukken tegen den *Noord-Brabander* of andere tegen den R. K. godsdienst plaatst, bij ons niet ontvangen wordt; ondertusschen hebben wij sedert eenen geruimen tijd hooren zeggen en ook bespeurd, dat de schrijvers van dat *half* blaadje, hunne hoofdstudie gemaakt hebben met woorden-boeken open te slaan, om allerlei lasterlijke, honende en onverdraagzame klap op te zoeken; bij de lezing van eenige nommers, die ons geworden zijn, hebben wij gedacht, dit is de broodwinning van de redactie en van den bekenden T......, en om hen niet te benadeelen, hebben wij onze pen niet willen bezoedelen noch ons met hun gelijk stellen, daar wij nimmer het oogmerk gehad noch zullen hebben, om dit nietig voorwerp eenigzints in deszelfs bespottelijke onderneming eenig nadeel toe te brengen; maar in antwoord op eenige stukken verwijzen wij de naauwelijksch bekende *Gorinchemsche Courant* voor deze reis naar eenige door haar geplaatste artikelen, waarvan de gal de schrijvers nog opbreekt en die zij zich wel wachten zullen, *na beloofde beterschap*, te herhalen, ten einde den verergerlijken geest der onverdraagzaamheid niet te verlevendigen. Een goed verstaander heeft slechts een half woord noodig, terwijl men den *Catechismus* moet raadplegen, wil men zijn geloof kennen. *Sat intelligenti.* Gelukkig dat die Courant alhier weinig bekend is en de eer niet heeft om gelijk de *Noord-Brabander* en andere dagbladen algemeen in koffijhuizen en societeiten gelezen te worden, anders zou het te vreezen zijn, dat zij er veeltijds bevuild en besmeurd uit zoude zien, en het was zeker, dat de schrijvers zich niet zouden wagen om *den geest des kwaads* onder hunne medeburgers te doen woeden, waarvan zij zoo dikwerf de doorstralendste bewijzen gegeven hebben en die thans om hunne schuldpligtigheid te verbergen, anderen, doch te vergeefs, voor het oog van elk regtschapen en onafhankelijk mensch, zoeken te lasteren.

Zwijgt dus schrijvers, en gij vooral mijnheer T., van *domme, kortzichtige gekken*, om u dien naam niet verder eigen te maken. Zwijgt van *priesterlist* en *volksmenners*, die uwen vuigen inborst verraden! Zwijgt van pamphletten, waarvan uwe schotschriften het kenmerk dragen! Zwijgt van *lompe dweepzieke dompers*, daar gij met u allen noch vrijheid noch verlichting kent en voor de minste beschaving niet vatbaar zijt, maar eer gij wederom de woorden van den heer *van Fenema* of van anderen vermeten tracht uit te leggen of op de schrijvers van den *Noord-Brabander* ten onregte wilt toepassen, leert eerst beter lezen en oordeelen, vermaakt uwe weinige lezers niet met opgehulde onwaarheden; de heer *van Fenema* is in staat om zelf te antwoorden en wij zijn van zijn edel achtbare eene regtzinnige verklaring en uitlegging zonder gezochte omwegen afwachtende, welke ter zijner regtvaardiging waarschijnlijk ook wel zal volgen; de heer *van Fenema* heeft niet aan de vertrekkende bataillons, zoo gij zegt, maar aan eene compagnie bossche schutters, waaronder zijn zoon is dienende, gesproken; zet dus voortaan beter uwen bril op anders zullen wij u toevoegen:

Wat helpt ook kaars en bril
Als het beest niet zien en wil.

Wij zonden het een en ander ook op den inzender *der aangerande aanspraak*, die zoo veel geruchts gebaard heeft, kunnen toepassen, dan wij zijn ter verdediging van den *vriend van waarheid en orde* niet geroepen, het is ons voor dit oogenblik genoeg, dat die inzender, na eene zoo het ons voorkomt gezochte, gratuite, niets beteekenende uitlegging van de door hem aan den edel achtbaren heer *van Fenema in den mond gelegde woorden*, die zoo eenen ongunstigen indruk gemaakt hebben, zoo hij ten slotte van zijn stuk, geplaatst in het *Provinciaal Dagblad*, van den 21 Junij jl. nº 49 zegt, «het aan voornoemden heer *van Fenema* overlaat om hem te regt te brengen, indien zijne woorden verkeerdelijk overgebragt of zijne bedoeling kwalijk begrepen zoude zijn, in welk geval hij zijn ongelijk zal erkennen.»

Er is nooit eene zaak zoo slecht of zij vindt eenen verdediger en daarom duiden wij het den *inzender der aangerande aanspraak* niet ten kwade, dat hij het voor zijne deur tracht schoon te maken, al komt ook zijne verdediging slechts op *verba et voces* te neder.

Het is juist het verstandigste gedeelte der Bosschenaren, de brave burgerij, der Noord-Brabanders in het algemeen, bij wien *de geest des kwaads* niet bestond noch eenig *voedsel* of *byval* vinden kon en dat door *de in den mond* van den heer *van Fenema gelegde woorden*, beleedigd is. Het is juist de *Noord Brabander*, welken gij, lasterlijke schrijvers van het *Gorinchemsche Schandschrift* oproerig durft noemen, die in de hachelijke dagen van den opstand in het zuiden in achtereenvolgende nommers rust en eensgezindheid predikte. Het is juist de brave burgerij, die zich rustig en vreedzaam gedroeg in die dagen, toen onder luidruchtige vermaken aan dien (gewaanden) *geest des kwaads* zoo veel *voedsel* gegeven werd om, indien dezelve ook bij de geringste klasse der ingezetenen bestaan had, of ergens kon bespeurd worden, die *dadelyk te doen werken*, doch *geen byval vond*.

De hemel weet wat men welligt destijds gaarne gezien had ten gevolge van valsche en alleen onrustbarende geruchten, doch men zou de bewerkers van *den geest des kwaads* alsdan later hebben leeren kennen, die thans het mom van vaderlandsliefde aantrekken, doch wiens *wimpel welligt naar alle winden draait*.

Deze zouden niet den scheldnaam van lompe, dweepzieke dompers, maar den schandnaam van huichelende, eerzuchtige kruipers verdiend hebben, wiens eigenbelang de drijfveer hunner oproerige daden geweest zou zijn.

Meermalen ook zijn wij verzocht de *Gorinchemsche Courant* op hare nietige stukjes niet te antwoorden, maar *dezelve voor een nul in het cyffer* te beschouwen en zulks op grond dat het overbekend is, dat schelden, schimpen, lasteren, beleedigen, hare eenige taak is, liegen hare eigenschap en redeneeren haar hoofdgebrek; de waarheid kan altijd niet gezegd worden en die dezelve in de *Gorinchemsche Courant* of bij derzelver schrijvers zoekt, tast in het duister, slaat den bal mis en wordt vervuld met *den geest des kwaads*, die den heer T... *cum suis* bezielt.

Steek nu den vinger in de aarde en riek in welk land gy zyt, tot hiertoe van daag en niet verder.

'sHERTOGENBOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.